

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lipca 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Jerzy Geisler (spr.)

Sędziowie: SA Hanna Małaniuk

SA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2014 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej z siedzibą w K.**

przeciwko **Centrum (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt: IX GC 140/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA H. Małaniuk SSA J. Geisler SSA M. Mazurkiewicz-Talaga

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uchylił zabezpieczenie przysługujące uprawnionemu na podstawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 listopada 2013 roku, sygn. akt: X GNc 1322/13, na czas trwania postępowania przed sądem I instancji, w oparciu o treść art. 492 § 2 k.p.c. w zw. z art. 742 § 1 k.p.c.

Zdaniem Sądu I instancji pozwana uprawdopodobniła co do zasady istnienie okoliczności podniesionych w zarzutach od nakazu zapłaty, a wskazujących na możliwość wygaśnięcia roszczenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania. W szczególności uprawdopodobniła, iż spełniła świadczenie w wysokości przekraczającej dochodzone roszczenie bezpośrednio do rąk podwykonawców. Sąd Okręgowy podzielił także stanowisko pozwanej odnośnie do negatywnych skutków dalszego utrzymania zabezpieczenia. Wskazał, iż w jego ocenie powódka na obecnym etapie postępowania nie posiada interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Pozwana dysponuje bowiem majątkiem w postaci nieruchomości gruntowej zabudowanej budynkiem (biurowcem), której wartość – po zakończeniu całego projektu inwestycyjnego - przekraczać będzie o ponad 20.000.000,00 zł. wszystkie zobowiązania pozwanej. Jednocześnie swoboda dysponowania tym majątkiem, zgodnie z § 4 ust. 2 umowy o dofinansowanie projektu, została wyłączona na okres 3 lat od ukończenia operacji. Zatem w razie wygrania niniejszego procesu powódka będzie miała możliwość skutecznego wyegzekwowania roszczenia.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła powódka, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez oddalenie wniosku pozwanej w całości, ewentualnie o jego zmianę w ten sposób, że zabezpieczenie przysługiwać będzie tylko w stosunku do wiarygodności z rachunków bankowych pozwanej, prowadzonych przez (...) S.A. bądź ograniczenie zabezpieczenia w inny sposób, pozostawiony uznaniu sądu, jednakże zabezpieczający słuszny interes powódki, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu orzeczeniu skarżąca zarzuciła naruszenie:

1. art. 730¹ § 1 k.p.c. w zw. z art. 742 § 2 k.p.c. i art. 492 § 2 k.p.c. poprzez bezzasadne przyjęcie, iż zobowiązana uprawdopodobniła twierdzenia mające zmierzać do uchylenia zabezpieczenia, a w szczególności zarzut bezzasadności roszczenia uprawnionej,
2. art. 730¹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 742 § 2 k.p.c. i art. 492 § 2 k.p.c. poprzez bezzasadne przyjęcie, iż powódka nie ma interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia, podczas gdy pozwana nie uprawdopodobniła, że wartość inwestycji przekracza obciążenia hipoteczne na nieruchomości,
3. naruszenie art. 730¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 742 § 2 k.p.c. i art. 492 § 2 k.p.c. poprzez bezzasadną odmowę udzielenia powódce ochrony prawnej i udzielenie jej wyłącznie pozwanej poprzez bezzasadne przyjęcie, że istnienie zabezpieczenia naraża zobowiązaną na niepowetowaną szkodę.

Pozwana w odpowiedzi na zażalenie wniosła o jego oddalenie i o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania wywołanych wniesieniem zażalenia, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie powódki nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż decyzja o ograniczeniu zabezpieczenia została pozostawiona ocenie sądu. W takim też wypadku w doktrynie wyrażono zapatrywanie, że wprawdzie rozstrzygnięcie w tym przedmiocie podlega zaskarżeniu w trybie zażalenia, jednakże wątpliwa jest co do zasady możliwość skutecznego podważeniu tej oceny w postępowaniu zażaleniowym (vide: Dariusz Zawistowski w „Komentarzu do kodeksu postępowania cywilnego” opubl. w LEX). Stanowisko to Sąd Apelacyjny co do zasady podziela.

W świetle całokształtu okoliczności, jakimi kierował się Sąd Okręgowy wydając kwestionowane rozstrzygnięcie, uznać należy, że decyzja ta uwzględnia w równym stopniu interesy obu stron i w związku z tym jest słuszna.

Z akt sprawy wynika, że strona pozwana nie uchylała się od wykonania obowiązku spełnienia świadczenia, wynikającego z zawartej między stronami umowy. Spór dotyczył jednakże tego, czy spełnienie świadczenia do rąk podwykonawców skutkowało wygaśnięciem zobowiązania wobec powódki. Rozstrzygnięcie tej kwestii w postępowaniu zabezpieczającym, które ze swej natury ma charakter wpadkowy, nie jest możliwe. Byłoby to bowiem równoznaczne z rozstrzygnięciem istoty sporu, zaistniałego między stronami. Stąd też kwestię tę przesądzi ostatecznie Sąd rozpoznający sprawę merytorycznie.

Natomiast z punktu widzenia niniejszego rozstrzygnięcia istotny jest fakt, że pozwana wyłożyła już środki pieniężne na zapłatę roszczeń wobec podwykonawców, kierując się w tym wypadku dyspozycją art. 647¹ § 5 k.c., zatem żądanie od niej, by na obecnym etapie postępowania zносиła dodatkową uciążliwość w postaci prowadzonego przez komornika sądowego postępowania zabezpieczającego, byłoby dla niej nadmiernym obciążeniem.

Co więcej z akt sprawy wynika, że pozwana spółka zakończyła już inwestycję budowlaną, której dotyczy niniejszy spór i podjęła działania w celu wynajęcia znajdujących się w nieruchomości lokali. Zakładać zatem należy, iż jej sytuacja finansowa będzie coraz lepsza.

Trafnie również argumentował Sąd Okręgowy, że sam fakt posiadania przez pozwaną wybudowanej już nieruchomości zabezpiecza interesy powódki. Wprawdzie na obecnym etapie postępowania nie jest znana rzeczywista wartość tej nieruchomości, jednakże – biorąc pod uwagę jej lokalizację oraz przeznaczenie – należy założyć, iż jest ona wyższa od rzeczywistych zobowiązań pozwanej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powódki na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA H. Małaniuk SSA J. Geisler SSA M. Mazurkiewicz-Talaga